

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยเรา ซึ่งมีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจในอัตราที่สูง และต่อเนื่อง นอกจากนั้นในภาพรวม โครงสร้างของความสัมพันธ์ของอัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจกับอัตราการเติบโตของความต้องการใช้พลังงานอยู่ในระดับ 1.3 เท่า ซึ่งหมายความว่า อัตราการเพิ่มของความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าจะเป็น 1.3 เท่า ของอัตราการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

แต่ละปีประเทศไทย ได้สูญเสียเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมากในการจัดหาเชื้อเพลิงและพลังงาน แม้ว่าความพยายามในการลดสัดส่วนการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศจะประสบผลสำเร็จ แต่ก็ยังมีสัดส่วนที่สูงอยู่ ดังนั้นสถานการณ์พลังงานของโลกจะยังคงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทยอยู่มาก ในขณะที่ความต้องการพลังงานรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

สำหรับประเทศไทยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ความต้องการใช้ไฟฟ้าในประเทศไทยได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 14 ต่อปี จะเห็นได้จากในช่วงปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (ปี 2505 - 2509) ความต้องการใช้ไฟฟ้ามีเพียง 113 เมกะวัตต์ พอถึงปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 5 (ปี 2525 - 2529) ความต้องการใช้ไฟฟ้าในประเทศไทยเพิ่มขึ้นถึง 2,838 เมกะวัตต์ จนกระทั่งปี 2536 ซึ่งเป็นปีที่สองของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 7 (ปี 2535 - 2539) ความต้องการใช้ไฟฟ้าได้พุ่งสูงขึ้นถึง 9,577 เมกะวัตต์

คณะกรรมการพลังงานแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และผู้แทนจากไฟฟ้าทั้ง

3 แห่ง คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้พยากรณ์ว่า ในช่วง 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 7 ความต้องการใช้ไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นอีก 5,030 เมกะวัตต์ รวมเป็น 13,075 เมกะวัตต์ ในปี 2539 เฉลี่ยเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 1,000 เมกะวัตต์ จึงต้องสร้างโรงไฟฟ้าขนาดกำลังผลิต 300 เมกะวัตต์ จำนวน 4 เครื่องไว้รองรับทุกปี

ในช่วง 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 8(ปี 2540 - 2544) ความต้องการพลังงานไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นถึง 19,000 เมกะวัตต์ในปี 2544 ซึ่งมากกว่าที่ใช้นปัจจุบันเกือบเท่าตัว

สถิติและผลพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 7 และ 8

ปี	เมกะวัตต์	เพิ่ม (ร้อยละ)	เมกะวัตต์
2535	8,876.9	10.34	831.9
2536	9,924.0	10.27	924.0
2537	10,892.0	9.75	968.0
2538	11,946.0	9.68	1,054.0
2539	13,075.0	9.45	1,129.0
2540	14,205.0	8.64	1,130.0
2541	15,354.0	8.09	1,149.0
2542	16,531.0	7.67	1,177.0
2543	17,765.0	7.46	1,234.0
2544	19,000.0	6.95	1,235.0
อัตราการเพิ่มเฉลี่ย			
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7		10.20	1,006.0
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8		7.76	1,185.0
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 และ 8		8.98	1,095.5

การพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศ จะใกล้เคียงกับความเป็นจริงนั้นหาได้ยาก ถ้ามากเกินไปจะทำให้ต้องลงทุนสูงเกินความเป็นจริง ถ้าน้อยเกินไปอาจทำให้ระบบไฟฟ้าไม่มั่นคง การกำหนดกำลังผลิตสำรองไว้ในระดับค่าสุด ให้ผลเกินแรงที่ช่วยให้ต้นทุนการผลิตต่ำ แต่ถ้าหากความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงกว่าที่พยากรณ์ไว้ ปัญหาไฟฟ้าไม่พอใช้ หรือการขาดแคลนไฟฟ้าก็จะตามมา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ปัจจุบันกำลังผลิตติดตั้งในระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ. ซึ่งรับผิดชอบในการผลิตและส่งพลังงานไฟฟ้าของประเทศ มีรวมทั้งสิ้น 11,881 เมกะวัตต์ ประกอบด้วยโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน 5,506 เมกะวัตต์ โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม 2,860 เมกะวัตต์ โรงไฟฟ้าพลังน้ำ 2,429 เมกะวัตต์ โรงไฟฟ้ากังหันแก๊ส และชีเซล 282 เมกะวัตต์

ถ้ามองอย่างผิวเผิน กำลังผลิตไฟฟ้าที่มีอยู่สามารถสนองความต้องการใช้ได้อย่างเพียงพอจนถึงปี 2537 หากไม่เกิดภาวะวิกฤตหรือเหตุสุดวิสัย เช่น กรณีโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ที่ลาปาง ซึ่งเป็นชาวเกรียวกราวเรื่องมลภาวะเมื่อปลายปี 2535 จนทำให้ต้องลดกำลังผลิตเหลือ 600 - 800 เมกะวัตต์ จากการผลิตที่มีอยู่ทั้งหมด 2,205 เมกะวัตต์ เพื่อมิให้เกิดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งเป็นภาวะการณ์ที่เสี่ยงต่อการจ่ายไฟฟ้าอย่างมาก ตามหลักความมั่นคงของระบบผลิตไฟฟ้าจะต้องมีกำลังผลิตสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของความต้องการใช้ไฟฟ้าทั้งหมด

นอกจากนี้โรงไฟฟ้าที่มีอยู่หลายแห่งทั่วประเทศเริ่มเก่า เพราะใช้งานมานานกว่า 20 ปี เช่น โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ ใช้งานมานานถึง 30 ปี โรงไฟฟ้ากระบี่ ใช้งานมาแล้ว 27 ปี หรือ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนภูมิพล มีอายุครบ 30 ปี ในปี 2537 นี้ เป็นต้น

ปัจจุบันความต้องการใช้ไฟฟ้ามีประมาณ 1 หมื่นเมกะวัตต์ และมีการพยากรณ์ความต้องการใช้ไฟฟ้าในอีก 10 ปีข้างหน้า ปรากฏว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 หมื่นเมกะวัตต์โดยจะต้องใช้เงินประมาณ 8 แสนล้านบาท ซึ่งนับเป็นเงินจำนวน

มหาศาล และจะเป็นเงินที่ผู้เข้าไฟฟ้าทุกคนจะต้องรับภาระ และในอนาคตต้นทุนในการผลิตไฟฟ้าจะไม่มีต้นทุนที่ต่ำลงไปอีกแล้วจะต้องเผชิญกับต้นทุนที่แพงขึ้นเรื่อย ๆ

ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าที่ผ่านมากว่าใช้ทรัพยากรพลังงานไปเกือบจะหมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ลิกไนต์ ก๊าซธรรมชาติ แหล่งน้ำ อีก 10 ปีข้างหน้า ทรัพยากรเหล่านี้จะถูกพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น จึงต้องมีการนำเอาทรัพยากรพลังงานจากต่างประเทศ เช่น ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเตา ฯลฯ

ในการพัฒนาไฟฟ้าในอนาคตนั้น มีข้อจำกัดในการเลือกการผลิตไฟฟ้า ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำ โรงไฟฟ้าพลังความร้อน ที่มีการใช้เชื้อเพลิงประเภทใด ๆ ได้แก่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ลิกไนต์ ถ่านหินนำเข้า หรือโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งโรงไฟฟ้าแต่ละประเภทก็มีข้อจำกัดในประเด็นต่าง ๆ กัน ได้แก่ ข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อม ด้านต้นทุนการผลิต ด้านทรัพยากรเชื้อเพลิง และด้านการยอมรับของประชาชน

ในวงจรการใช้พลังงานไฟฟ้า เริ่มจากการที่ประชาชนต้องการการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการความสะดวกสบาย ต้องการค่าเงินการธุรกิจ จึงต้องใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า และเพื่อให้อุปกรณ์ไฟฟ้าทำงานได้ก็จำเป็นต้องใช้พลังงานไฟฟ้า โรงไฟฟ้าจึงเกิดขึ้นและจำเป็นต้องมี ซึ่งโรงไฟฟ้าเองก็ต้องใช้ทรัพยากรพลังงานต่าง ๆ ในการผลิต จึงจะสามารถป้อนไฟฟ้าให้ประชาชนได้ ดังนั้น ผู้ที่หาทำให้เกิดความต้องการใช้ไฟฟ้าก็คือประชาชน จากการที่ประชาชนเป็นต้นเหตุของความต้องการใช้ไฟฟ้า ถ้าประชาชนใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ โรงไฟฟ้าที่ผลิตไฟฟ้าน้อยลงด้วย ดังนั้นการพัฒนาไฟฟ้าจึงเริ่มต้นไปมองอีกด้าน คือ ด้านผู้ใช้ไฟฟ้า หรือมองไปที่ที่จะสร้างโรงไฟฟ้าด้วย เรียกว่าเป็นยุคของการพัฒนาไฟฟ้าครบวงจร

จากข้อมูลพื้นฐานซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอย่างยิ่งในขณะนี้ คือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) มีกำลังผลิตพลังงานไฟฟ้า เพื่อทำการแจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศในอัตราส่วนที่แตกต่างกันโดยแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ และภาคที่อยู่อาศัย ซึ่งมีความต้องการใช้พลังงาน

ไฟฟ้าในปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภท และลักษณะของการใช้พลังงานไฟฟ้า
ในรูปแบบต่างๆ ทั้งรายละเอียดจาก 2 ตารางข้างล่างต่อไปนี้

ELECTRICITY USE AND MAJOR CHARACTERISTICS OF SECTORS

SECTOR	ELECTRICITY CONSUMPTION <GWh>	SECTOR CONSUMPTION CHARACTERISTICS
Industrial	11,319	Major Sectors : Textiles . - 20 % of total Food Processing - 19 % Non-Metal - 12 % Others - 49 %
Commercial	7,050	7,200 Large Buildings : 62 % of total 199,000 Small Buildings : 38 % of total
Residential	6,262	Urban : 66 % Rural : 34 %
Total	24,631	

DISTRIBUTION OF ELECTRICITY CONSUMPTION BY SECTOR AND USE

		End Use Distribution						
Sector	Percent Distribution %	Lighting %	Air Cond. %	Refrigerator %	Heating Cooking %	Motors %	Others %	Total %
Industrial	46	10	-	-	-	80	10	100
Commercial	29	31	46	-	-	-	23	100
Residential	25	21	6	21	24	-	28	100
TOTAL	100							

จากตารางทั้ง 2 จะเห็นว่า ภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงที่สุด ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นเรื่องยากที่จะประหยัดพลังงานไฟฟ้าในส่วนของภาคอุตสาหกรรมนี้ เมื่อเรามองถึงภาคธุรกิจซึ่งมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้ามากเป็นอันดับที่ 2 รองจากภาคอุตสาหกรรม และเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะต้องมีการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เพราะมีการใช้พลังงานไฟฟ้าในส่วนของเครื่องปรับอากาศสูงถึง 46 % จากประเภทของการใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งหมด ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงมากถ้าเทียบกับความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องปรับอากาศแล้ว เพราะถือว่าเครื่องปรับอากาศ เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ทำให้ความเย็นเท่านั้น นอกจากเครื่องปรับอากาศแล้วภายในหน่วยงานต่าง ๆ ยังมีเครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้พลังงานไฟฟ้าอีก เป็นจำนวนมาก เพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้กับเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในหน่วยงานนั้น ๆ

การใช้พลังงานไฟฟ้าในส่วนของภาคธุรกิจ นับเป็นสาขาหนึ่งที่มีปริมาณการใช้ค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับการใช้พลังงานไฟฟ้ารวมของทั้งประเทศ การศึกษาการประหยัดพลังงานไฟฟ้าในภาคธุรกิจ พบว่า มีการสูญเสียพลังงานไฟฟ้าโดยไม่ได้จำเป็นเป็นจำนวนมากในระบบอุปกรณ์ต่าง ๆ ในอาคาร และการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างสิ้นเปลืองของบรรดาเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในหน่วยงาน การประหยัดพลังงานไฟฟ้าในหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานในหน่วยงานนั้น ๆ ทุกคนที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน ถือเป็นภาระเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมในการที่จะประหยัดพลังงานไฟฟ้าในหน่วยงานของตนเอง

เมื่อทุกคนในหน่วยงานเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการประหยัดพลังงานไฟฟ้าในหน่วยงาน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของส่วนรวม ย่อมส่งผลถึงการประหยัดพลังงานไฟฟ้าภายในบ้านที่เป็นผลประโยชน์ของตนเองต่อไป เพราะการทำอะไรก็ตามที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม บุคคลส่วนใหญ่จะปฏิบัติได้ยากกว่าการทำให้ประโยชน์ส่วนตัว และถ้าสามารถกระทำในสิ่งที่ยากกว่าได้สำเร็จ สิ่งที่ยากก็จะสำเร็จได้ไม่ยาก

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมดของหน่วยงาน จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทางด้านพลังงานไฟฟ้ามีสัดส่วนค่อนข้างมาก ดังนั้นผลการประหยัดพลังงานไฟฟ้าที่ได้ จะหมายความรวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานไฟฟ้าให้ดีขึ้นและลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้ต่ำลง ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานมีทุนเหลือเพิ่มขึ้น สำหรับการใช้จ่ายในโครงการพัฒนาทางด้านอื่น ที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์เครื่องจักร และ กาลังคน เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยประเทศชาติในการลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ ตลอดจนชะลอการลงทุนในส่วนของการผลิตไฟฟ้าอีกด้วย

การประหยัดพลังงานไฟฟ้าในหน่วยงานนั้น สามารถแบ่งหน่วยงานได้เป็น 3 ประเภท คือ หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานจะมีพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษารายได้ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ตลอดจนความรู้ ทัศนคติ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมาย ออกเป็น 3 กลุ่ม ศึกษารูปการประกอบอาชีพเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานทั้ง 3 น่าจะมีพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดแตกต่างกัน เพราะหน่วยงานเอกชนจะมีเงินโบนัสตอบแทนทุกสิ้นปี ซึ่งเงินดังกล่าวจะคิดจากกำไรที่ได้ต่อปีของแต่ละหน่วยงานนั้น ๆ ถ้ากำไรมาก เงินโบนัสก็จะมากตาม ค่าไฟฟ้าถือเป็นรายจ่ายของหน่วยงาน ซึ่งมีผลกับโบนัสด้วย เพราะถ้ารายจ่ายของบริษัทมาก กำไรก็จะลดลงโบนัสก็จะลดลงตามอย่างแน่นอน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเอกชนน่าจะมีพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด มากกว่าเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรคือ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพในการทำงาน การศึกษา รายได้ กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดกับทัศนคติต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

ปัญหาการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน รับทราบข่าวสารจากสื่อมวลชนอย่างไร
2. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน รับทราบข่าวสารการรณรงค์จากสื่อมวลชนให้ใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดมากน้อยเพียงใด
3. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างใด
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด มีลักษณะอย่างไร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพในการทำงาน อาชีพ การศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

3. ความรู้เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

4. ความรู้เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

5. ทัศนคติต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

2. การวิจัยนี้เน้นหนักเฉพาะด้านที่เป็นพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด เฉพาะในหน่วยงานเท่านั้น ไม่เน้นการใช้นครวเรือน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

- **พฤติกรรมกา​​รเปิดรับข่าวสาร** หมายถึง ความบ่อยค​​ร้​​งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่ทา​​การเผยแพร่ข่าวสารการรณรงค์​​เกี่ยวกับการประ​​หัยค​​พลังงานไฟฟ้า
- **สื่อมวลชน** หมายถึง โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
- **ความรู้** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ​​เกี่ยวกับการใช้พลังงานไฟฟ้าอันได้​​แก่ความรู้​​เกี่ยวกับการใช้​​เครื่องใช้​​ และอุปกรณ์​​ที่ค​​องใช้​​พลังงานไฟฟ้า ความรู้​​เกี่ยวกับการประ​​หัยค​​พลังงานไฟฟ้าและความรู้​​ในเรื่องทั่ว ๆ ไป​​เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า
- **ทัศนคติ** หมายถึง สภาวะ​​ที่บุคคลมีความรู้​​สึกค​​อบสนอง ค​​่อวัตถุ​​หรือสิ่งเร้าใด ๆ ไป​​ในทางที่ข​​อมรับ หรือ ข​​่มข​​อมรับ แบ่งออก​​เป็นทัศนคติ​​ในทางบวก คือ เห็นค​​้วย และ ทัศนคติ​​ในทางลบ คือ ข​​่มเห็นค​​้วย ซึ่งทัศนคติ​​ในการวิจัย​​ครั้งน้​​ี้หมายถึงทัศนคติ​​ค​​่อการใช้​​พลังงานไฟฟ้าอย่างประ​​หัยค​​
- **พฤติกรรมกา​​การใช้​​พลังงานไฟฟ้าอย่างประ​​หัยค​​** หมายถึง การการใช้​​พลังงานไฟฟ้าอย่างเห็นค​​คุณค่า ข​​่มใช้​​อย่างพຸ​​มเพ็​​อย รั​​จกบิ​​ค​​าเพ​​ เครื่องใช้​​ และอุปกรณ์​​ที่ค​​องใช้​​พลังงานไฟฟ้าในยามที่ข​​่มใช้​​

ประ​​ยชนที่ค​​าค​​ว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัย จะทา​​ให้เข้าใจถึงพฤติกรรมกา​​การใช้​​พลังงานไฟฟ้าของเจ้าหน้าที่​​ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อมวลชน และสื่อในหน่วยงาน เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้​​สร้างทัศนคติ​​ และ จิตสำนึกที่ค​​ิดแก​​่ประชาชนในเรื่องการประ​​หัยค​​พลังงานไฟฟ้าในหน่วยงาน ตลอดจนเป็นประ​​ยชนในการแก​​ไขข้อบกพร่องในการวางแผนใช้​​สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์​​การใช้​​พลังงานไฟฟ้าในหน่วยงานอย่างถูกค​​อง